

VEDLEGG XIX

NEVNT I ARTIKKEL 6.1

IMMATERIELLE RETTIGHETER

VEDLEGG XIX

NEVNT I ARTIKKEL 6.1

IMMATERIELLE RETTIGHETER

AVDELING I

ALMINNELIGE BESTEMMELSER

Artikkel 1

Definisjon av immateriell rettighet

I denne avtale skal «immateriell rettighet» omfatte særlig opphavsrett, herunder vern av datamaskinprogrammer og innsamlede og ordnede data, samt nærstående rettigheter, varemerker for varer og tjenester, geografiske betegnelser (herunder opprinnelsesbetegnelser), industrielle mønstre, patenter, plantesorter, kretsmønstre for integrerte kretser samt fortrolige opplysninger.

Artikkel 2

Internasjonale konvensjoner

1. Avtalepartene bekrefter på nytt sine rettigheter og forpliktelser i henhold til følgende multilaterale avtaler:

- a) TRIPS-avtalen av 15. april 1994,
- b) Paris-konvensjonen av 20. mars 1883 angående beskyttelse av den industrielle eiendomsrett, revidert ved Stockholm-dokumentet av 14. juli 1967 (heretter kalt «Paris-konvensjonen»),
- c) Bern-konvensjonen av 9. september 1886 til beskyttelse av litterære og kunstneriske verk, revidert ved Paris-akten av 24. juli 1971 (heretter kalt «Bern-konvensjonen»),
- d) Internasjonal konvensjon av 26. oktober 1961 om rettsvern for de rettigheter som tilkommer utøvende kunstnere, fremstillere av fonogrammer samt kringkastingsinstitusjoner (heretter kalt «Roma-konvensjonen»),
- e) Konvensjon om patentsamarbeid av 19. juni 1970, revidert ved Washington-dokumentet av 3. oktober 2001, og

- f) Budapest-konvensjonen av 28. april 1977 om internasjonal anerkjennelse av deponering av mikroorganismer i forbindelse med behandling av patentsaker.
2. Avtalepartene skal overholde de materielle bestemmelsene i følgende avtaler:
- a) Nice-avtalen av 15. juni 1957 angående den internasjonale klassifikasjon av varer og tjenester for registrering av varemerker, revidert ved Genève-dokumentet av 28. september 1979,
  - b) Verdensorganisasjonen for immaterialretts traktat av 20. desember 1996 om opphavsrett (heretter kalt «WCT»),
  - c) WIPO-traktaten av 20. desember 1996 om kunstneriske framføringer og fonogrammer (heretter kalt «WPPT»), og
  - d) Internasjonal konvensjon om vern av nye plantesorter av 19. mars 1991, med mindre den berørte avtalepart allerede har tiltrådt Internasjonal konvensjon om vern av nye plantesorter av 23. oktober 1978, og har valgt ikke å tiltre 1991-dokumentet.
3. Hver avtalepart skal gjøre alle rimelige bestrebelser for å ratifisere eller tiltre følgende avtaler:
- a) Protokoll av 27. juni 1989 til Madrid-overenskomsten om den internasjonale registrering av varemerker,
  - b) Genève-avtalen av 2. juli 1999 til Haag-overenskomsten om internasjonal registrering av design, og
  - c) Beijing-traktaten av 26. juni 2012 om audiovisuelle fremføringer.
4. Avtalepartene er enige om at de, dersom en av dem anmoder om det, omgående skal holde ekspertmøter om aktiviteter i tilknytning til konvensjonene nevnt i denne artikkel eller fremtidige konvensjoner om harmonisering, forvaltning og håndheving av immaterielle rettigheter, og om virksomhet i internasjonale organisasjoner som WTO og Verdensorganisasjonen for immaterialrett (heretter kalt «WIPO»), samt om forbindelser avtalepartene har med ikke-parter i saker som vedrører immaterielle rettigheter.
5. Bestemmelsene i dette vedlegg berører ikke Doha-erklæringen om TRIPS-avtalen og folkehelsen eller Protokoll om endring av Avtale om handelsrelaterte sider ved immaterielle rettigheter (TRIPS-avtalen) vedtatt 6. desember 2005.

AVDELING II

STANDARDE FOR TILGANG TIL IMMATERIELLE RETTIGHETER SAMT OMFANG OG UTØVELSE AV IMMATERIELLE RETTIGHETER

Artikkel 3

Varemerker

1. Avtalepartene skal gi innehavere av rettigheter til varemerker for varer eller tjenester et tilstrekkelig og effektivt vern. Ethvert kjennetegn eller enhver kombinasjon av kjennetegn som er egnet til å skille en virksomhets varer eller tjenester fra andre virksomheters varer og tjenester, skal kunne utgjøre et varemerke. Slike kjennetegn, særlig ord, herunder kombinasjoner av ord, personnavn, bokstaver, sifre, figurative elementer, lyder og kombinasjoner av farger, samt enhver kombinasjon av slike kjennetegn, skal være egnet for registrering som varemerke. Når kjennetegnene ikke i seg selv har atskillende evne for de aktuelle varene og tjenestene, kan avtalepartene gjøre registrering betinget av at kjennetegnene er blitt distinktive som følge av bruk. Avtalepartene kan sette som vilkår for registrering at kjennetegnene er visuelt synlige. En avtalepart kan i samsvar med sin egen lovgivning fastsette at varers form kan utgjøre et varemerke.
2. Avtalepartene skal gi eieren av et registrert varemerke enerett til å hindre alle tredjeparter som ikke har eierens samtykke, fra å bruke, i handelssammenheng, identiske eller liknende tegn for varer eller tjenester som er identiske med varene eller tjenestene som varemerket er registrert for, eller som likner på dem, dersom det er sannsynlig at slik bruk vil medføre forveksling. Dersom det brukes et identisk tegn for identiske varer eller tjenester, skal det antas at forveksling vil være sannsynlig. Rettighetene beskrevet over skal ikke berøre eksisterende kjente rettigheter, og de skal heller ikke ha virkning for avtalepartenes mulighet til å gjøre rettigheter tilgjengelige på grunnlag av bruk.
3. Vern i henhold til bestemmelsene i nr. 2 skal ikke være begrenset til identiske eller liknende varer eller tjenester dersom varemerket er velkjent i det aktuelle landet, og dersom bruk av varemerket uten tilbørlig grunn ville være til skade for særpreget eller gi en urimelig fordel eller være til skade for varemerkets anseelse.
4. Avtalepartene bekrefter på nytt betydningen av, og skal rette seg etter, prinsippene nedfelt i WIPOs felles anbefaling om bestemmelser om vern av velkjente merker, vedtatt av forsamlingen i Parisunionen⁽¹⁾ for beskyttelse av den industrielle eiendomsrett og WIPOs generalforsamling i 1999. Avtalepartene bekrefter også betydningen av WIPOs felles anbefaling om bestemmelser om vern av merker og andre industrielle rettigheter til kjennetegn, på internett, vedtatt av forsamlingen i Parisunionen for beskyttelse av den industrielle eiendomsrett og WIPOs generalforsamling i 2001.

⁽¹⁾ Parisunionens fulle navn er Den internasjonale union for beskyttelse av den industrielle eiendomsrett (*oversettets merknad*).

Artikkel 4

Patenter

1. Avtalepartene skal i sin lovgivning minst sikre at patenter er tilgjengelige for alle oppfinnelser, uansett om de er produkter eller prosesser, på alle teknologiske områder, forutsatt at de er nye, innebærer nyskapelse og kan utnyttes industrielt. Med forbehold for bestemmelsene i nr. 3 skal patenter være tilgjengelige og patentrettigheter skal kunne etableres uten forskjellsbehandling med hensyn til hvor oppfinnelsen er gjort, på hvilket teknologisk område og hvorvidt produktene er importert eller produsert lokalt. Patentbeskyttede produkter som er importert eller produsert lokalt, skal derfor ha samme vernnivå og behandles likt.
2. Hver avtalepart kan utelukke fra patentering oppfinnelser som det er nødvendig å hindre kommersiell utnyttelse av på deres territorium for å beskytte offentlig orden og moral, herunder for å beskytte menneskers, dyrs eller planter liv eller helse eller for å unngå alvorlig skade på miljøet, forutsatt at utelukkelsen ikke gjennomføres bare fordi utnyttelsen er forbudt i henhold til avtalepartens lovgivning.
3. Hver avtalepart kan også utelukke fra patentering:
  - a) diagnostiske, terapeutiske og kirurgiske metoder for behandling av mennesker eller dyr,
  - b) planter og dyr, unntatt mikroorganismer, samt hovedsakelig biologiske prosesser for fremstilling av planter og dyr, unntatt ikke-biologiske og mikrobiologiske prosesser. Avtalepartene skal imidlertid påse at plantesorter gis vern enten ved patenter eller ved et effektivt *sui generis*-system eller ved en kombinasjon av disse.
4. Hver avtalepart skal gjøre sitt beste for å unngå urimelige forsinkelser i behandlingen av patentsøknader.
5. Med hensyn til legemidler som omfattes av et patent, skal hver avtalepart muliggjøre en tilbakeføring av patenttiden for å gi innehaveren av patentet kompensasjon for urimelig avkorting av den faktiske patenttiden som følge av søknadsprosessen for å oppnå markedsføringstillatelse i tilknytning til den første kommersielle markedsføringen av legemidlet i denne avtaleparten⁽²⁾.

⁽²⁾ Avtaleparter som i sin lovgivning ved denne avtales ikrafttredelse har fastsatt en bestemmelse om tilbakeføring av patenttiden for legemidler som angitt i dette nummer, vil påse at denne forpliktelsen vedblir å være i kraft, noe som er tilfellet bare for Costa Rica, Island, Liechtenstein, Norge og Sveits.

Artikkel 5

Sikring av data om visse regulerte produkter

Avtalepartene bekrefter at:

- a) fortrolige data som berører sikkerhet og behandlingseffekt og er fremlagt som vilkår for å oppnå markedsføringstillatelse for nye legemidler eller landbrukskjemikalier, skal sikres ikke gjennom en særskilt bestemmelse i denne avtale, men gjennom prinsippene for nasjonal behandling og bestevilkårsbehandling nedfelt i artikkel 6.1 nr. 2 og 3 i denne avtale,
- b) kapittel 12 i denne avtale får anvendelse på enhver tvist som oppstår i denne forbindelse, og
- c) ved å innføre en vernetid på minst fem år for legemidler og minst ti år for landbrukskjemikalier i sin egen lovgivning tillater avtalepartene et tilfredsstillende vernnivå som samsvarer med relevante internasjonale forpliktelser de har påtatt seg⁽³⁾.

Artikkel 6

Industrielle mønstre

1. Avtalepartene skal i sin nasjonale lovgivning sikre et tilstrekkelig og effektivt vern av industrielle mønstre, særlig ved å innføre en vernetid på minst ti år. Hver avtalepart kan fastsette bestemmelser som gir rettighetshaveren adgang til å få vernetiden forlenget for én eller flere perioder, hver på fem år, inntil den maksimale vernetiden fastsatt i hver avtaleparts lovgivning er nådd. Dersom dens lovgivning gir adgang til det, kan en avtalepart fastsette kortere vernetid for mønstre til deler som benyttes til reparasjon av et produkt.

2. Et mønster som har vern gjennom en mønsterrettighet registrert i en avtalepart i samsvar med denne artikkel, kan også ha krav på vern etter vedkommende parts lovgivning om opphavsrett, regnet fra det tidspunkt mønstret ble skapt eller laget uansett form. Vernetiden skal være minst 25 år regnet fra frembringelsen av verket.

⁽³⁾ Avtalepartene som i sin lovgivning ved denne avtales ikrafttredelse har fastsatt en vernetid på minst fem år for legemidler og minst ti år for landbrukskjemikalier, vil påse at denne bestemmelsen vedblir å være i kraft, noe som er tilfellet for Costa Rica, Island, Liechtenstein, Norge og Sveits. Dersom en avtalepart, slik tilfellet er for Panama, i sin lovgivning ved denne avtales ikrafttredelse har fastsatt en vernetid på normalt fem år for legemidler og minst ti år for landbrukskjemikalier, vil den påse at denne bestemmelsen vedblir å være i kraft.

Artikkel 7

Geografiske betegnelser

1. Avtalepartene skal i sin nasjonale lovgivning sikre tilstrekkelig og effektive muligheter for vern av geografiske betegnelser for alle varer.
2. I denne avtale menes med «geografiske betegnelser» betegnelser som viser at en vare har sin opprinnelse på en avtaleparts territorium, eller i en region eller på et annet sted innenfor dette territoriet, når en bestemt kvalitet, et bestemt omdømme eller andre egenskaper ved varen i det vesentlige tilskrives dens geografiske opprinnelse.
3. Med forbehold for bestemmelsene i artikkel 23 i TRIPS-avtalen skal avtalepartene påse at berørte avtaleparter har rettslige midler til å hindre at en geografisk betegnelse for varer som ikke har opprinnelse på det sted som er angitt i den aktuelle betegnelsen, brukes på en måte som villeder allmennheten med hensyn til varens geografiske opprinnelse, eller som innebærer illojal konkurranse etter Paris-konvensjonens artikkel 10a.
4. Avtalepartene skal påse at de berørte avtalepartene har rettslige midler til å hindre bruk av en geografisk betegnelse for landbruksvarer og næringsmidler av samme type når disse ikke har opprinnelse på det sted som er angitt i den aktuelle betegnelsen.

Artikkel 8

Uriktige betegnelser

1. Avtalepartene skal i sin lovgivning sikre tilstrekkelige og effektive muligheter for vern av kildeangivelser og lands navn og flagg med hensyn til alle varer og tjenester i samsvar med bestemmelsene i Paris-konvensjonen.
2. Avtalepartene skal påse at berørte avtaleparter har rettslige midler til å hindre bruk av en kildeangivelse for varer som ikke har opprinnelse på det sted som er angitt i den aktuelle betegnelsen, på en måte som villeder allmennheten med hensyn til de aktuelle varenes geografiske opprinnelse, eller som innebærer illojal konkurranse etter Paris-konvensjonens artikkel 10a.
3. Avtalepartene skal påse at berørte avtaleparter har rettslige midler til å hindre bruk av kildeangivelse for tjenester når angivelsen brukes som varemerke på en måte som villeder allmennheten med hensyn til geografisk opprinnelse, eller som innebærer illojal konkurranse etter Paris-konvensjonens artikkel 10a.
4. Avtalepartene skal hindre all uriktig eller villedende bruk eller registrering av navn på landet eller territoriet til en avtalepart som varemerke.
5. Avtalepartene skal i samsvar med sine forpliktelser etter Paris-konvensjonens artikkel 6b hindre at en avtaleparts statsvåpen, flagg eller andre statlige eller regionale emblemer registreres som varemerker eller som elementer i varemerker uten at

vedkommende myndigheter har gitt tillatelse til det. Dette vernet skal også gjelde kjennetegn som kan forveksles med en avtaleparts statsvåpen, flagg eller andre statlige eller regionale emblemer.

Artikkel 9

Tiltak med hensyn til vern av biologisk mangfold og tradisjonell kunnskap

1. Avtalepartene bekrefter på nytt sine suverene rettigheter over sine naturressurser og erkjenner sine rettigheter og forpliktelser etter konvensjonen om biologisk mangfold med hensyn til tilgang til genetiske ressurser og rimelig og rettferdig fordeling av godene som følger av utnyttningen av disse genetiske ressursene.
2. Avtalepartene erkjenner betydningen og verdien av biologisk mangfold og dets komponenter. Hver avtalepart utøver suverenitet over sine biologiske og genetiske ressurser og fastsetter derfor vilkårene for tilgang til ressursene og fordeling av godene i samsvar med prinsipper og rettslige rammer nedfelt i relevant nasjonal lovgivning samt i relevante internasjonale bestemmelser og avtaler.
3. Avtalepartene erkjenner betydningen og verdien av urfolks- og lokalsamfunns kunnskaper, nyskapinger og levesett, og deres tidligere, nåværende og fremtidige bidrag til bevaring og bærekraftig utnyttning av biologiske og genetiske ressurser samt i sin alminnelighet slike samfunns bidrag til nasjoners kulturelle, økonomiske og sosiale utvikling.
4. I samsvar med sin egen lovgivning gjentar hver avtalepart på nytt sin forpliktelse til å respektere, bevare og opprettholde urfolks- og lokalsamfunns kunnskaper, nyskapinger og levesett.

AVDELING III

ERVERV OG OPPRETTHOLDELSE AV IMMATERIELLE RETTIGHETER

Artikkel 10

Erverv og opprettholdelse

Når erverv av en immateriell rettighet er betinget av at rettigheten meddeles eller registreres, skal avtalepartene sikre at fremgangsmåtene for meddelelse eller registrering er på minst samme nivå som i TRIPS-avtalen, særlig artikkel 62.

AVDELING IV

HÅNDHEVING AV IMMATERIELLE RETTIGHETER

Artikkel 11

Generelt

Avtalepartene bekrefter på nytt sine forpliktelser etter Del III i TRIPS-avtalen og skal i sin egen lovgivning fastsette håndhevingsbestemmelser på minst samme nivå som i TRIPS-avtalen.

UNDERAVDELING I

GRENSSETILTAK

Artikkel 12

Suspensjon av frigivelse

1. Avtalepartene skal innføre prosedyrer som gir en rettighetshaver som har velbegrunnet mistanke om at i det minste innførsel eller utførsel av varer som krenker immaterielle rettigheter eller opphavsretter, kan komme til å finne sted, mulighet til å fremme en skriftlig begjæring til vedkommende forvaltnings- eller rettsmyndighet med krav om at tollmyndighetene suspenderer frigivelsen av varer som nevnt.
2. Hver avtalepart skal sørge for at vedkommende myndighet hos den uten videre kan iverksette grensetiltak, i det minste ved innførsel eller utførsel.
3. Avtalepartene kan gi sine tollmyndigheter fullmakt til å underrette rettighetshaver, slik at han får mulighet til å fremme en begjæring som nevnt i nr. 1.
4. Det er underforstått at det ikke skal foreligge noen forpliktelse til å anvende fremgangsmåtene i nr. 1 eller 2 ved suspensjon av frigivelse av varer som er brakt på markedet av rettighetshaveren eller med hans samtykke.
5. Når vedkommende myndighet har avgjort at varer krenker opphavsretter eller varemerker med hensyn til minst innførsel eller utførsel fra en avtaleparts tollområde, skal avtaleparten gi vedkommende myndighet fullmakt til å underrette rettighetshaveren om avsenderens, importørens og varemottakerens navn og adresse, varemengden det dreier seg om, og eventuelle andre opplysninger som myndigheten finner relevante.
6. I samsvar med sin egen lovgivning skal hver avtalepart sikre at det, dersom vedkommende myndighet har avgjort at de mistenkte varene krenker immaterielle rettigheter, finnes ordninger som gjør det mulig for rettighetshaveren å kreve erstatning for, og bli holdt skadesløs mot, kostnader og utlegg som rettighetshaveren kan være påført i forbindelse med rettighetsutøvelsen og anvendelsen av rettsmidler som omhandlet i denne artikkel.

Artikkel 13

Rett til inspeksjon

1. Uten at vernet av fortrolige opplysninger berøres, skal vedkommende myndighet ha fullmakt til å gi rettighetshaveren tilstrekkelig mulighet til å inspisere alle varer som holdes tilbake av tollmyndighetene, for å dokumentere sitt krav. Vedkommende myndighet skal også ha fullmakt til å gi importøren tilsvarende mulighet til få slike varer inspisert.
2. I samsvar med gjeldende regelverk i den berørte avtalepart kan vedkommende myndighet, når den undersøker varene, ta stikkprøver og på rettighetshaverens uttrykkelige anmodning overlevere eller sende dem til ham, men utelukkende for å gi ham mulighet til å foreta en analyse og for å forenkle den påfølgende saksgangen. Når omstendighetene tillater det, må stikkprøver returneres etter at den tekniske analysen er utført, hvis mulig før varene frigis eller tilbakeholdelsen av dem oppheves. Enhver analyse av stikkprøver skal utføres ene og alene på rettighetshaverens ansvar.
3. Den som deklarerer, besitter eller eier de antatt krenkende varene kan være til stede ved inspeksjonen med sikte på å beskytte sine driftshemmeligheter.

Artikkel 14

Ansvarserklæring, sikkerhet eller tilsvarende garanti

Vedkommende myndighet skal ha fullmakt til å pålegge den begjærende part å stille sikkerhet eller tilsvarende garanti, som skal være tilstrekkelig til å beskytte den begjæringen er rettet mot, samt vedkommende myndighet og til å unngå misbruk eller, i tilfellene omhandlet i myndighetens nasjonale lovgivning, å erklære at han aksepterer ansvar for erstatningskrav som følge av suspensjonen av frigivelsen. Kravet om sikkerhet eller tilsvarende garanti skal ikke i urimelig grad være til hinder for noen gjør bruk av disse ordningene.

UNDERAVDELING II

ANDRE HÅNDHEVINGSBESTEMMELSER

Artikkel 15

Pålegg

1. Hver avtalepart skal i saker der en rettsavgjørelse fastslår at det foreligger krenkelse eller overhengende fare for krenkelse av en immateriell rettighet, sikre at rettsmyndigheter kan utstede et pålegg mot overtrederen for å hindre at krenkelsen fortsetter.

2. Dersom overtrederen unnlater å følge pålegget, skal unnlatsen, når det er hensiktsmessig, være gjenstand for sivil- eller strafferettslige straffereaksjoner for å sikre at pålegget blir fulgt.

Artikkel 16

Sivilrettslige midler

Hver avtalepart skal sikre

- a) med hensyn til sivilrettslig behandling, at dens rettsmyndigheter kan pålegge den som vet eller burde vite at han er involvert i virksomhet som medfører krenkelse av immaterielle rettigheter, å betale rettighetshaver en erstatning som er tilstrekkelig til å kompensere for den faktiske skaden rettighetshaver er blitt påført som følge av krenkelsen,
- b) med hensyn til fastsettelsen av erstatningsbeløpet for krenkelse av immaterielle rettigheter, at dens rettsmyndigheter blant annet vurderer den faktiske skaden eller fastsetter en rimelig lisensavgift eller treffer et annet rettmessig tiltak ut fra den verdi som rettighetshaveren viser til, i samsvar med nasjonal lovgivning,
- c) med sikte på å innføre en effektiv avskrekkelse for å motvirke krenkelser, at rettsmyndighetene kan utstede pålegg om at varer som er funnet å være ulovlige, uten noen form for kompensasjon fjernes fra kommersielle kanaler på en slik måte at rettighetshaveren ikke påføres skade, eller, med mindre dette vil være i strid med gjeldende konstitusjonelle krav, destrueres. Rettsmyndighetene skal også kunne utstede pålegg om at materialer og tilbehør som i hovedsak har vært brukt ved fremstillingen av de ulovlige varene, uten noen form for kompensasjon fjernes fra kommersielle kanaler på en måte som reduserer faren for ytterligere krenkelser til et minimum. Ved behandlingen av slike begjæringer skal det tas hensyn til behovet for forholdsmessighet mellom krenkelsens alvorlighet og den ilagte straffereaksjonen samt til tredjeparters interesser. Med hensyn til varer forsynt med forfalskede varemerker skal fjerning av det urettmessig påsatte varemerket bare i ekstraordinære tilfeller være tilstrekkelig for å tillate at varene frigis for omsetning gjennom kommersielle kanaler, og
- d) med forbehold for andre søksmålsgrunner som står til disposisjon for rettighetshaveren, og med forbehold for motpartens rett til å få forholdet prøvd for en rettslig myndighet, at vedkommende myndighet kan utstede pålegg om at destruering eller kassering av ulovlige varer i samsvar med prinsippene fastlagt i bokstav c). Med hensyn til varer forsynt med forfalskede varemerker skal myndighetene bare i ekstraordinære tilfeller tillate gjenutførsel av ulovlige varer i uendret stand eller henvise dem til en annen tollprosedyre.

Artikkel 17

Strafferettslige midler

Hver avtalepart skal ha strafferettslige prosessformer og straffereaksjoner som skal få anvendelse i det minste på saker som gjelder varemerkeforfalskning eller piratkopiering eller krenkelse av nærstående rettigheter, når slike handlinger begås med forsett og i et kommersielt omfang.

AVDELING V

SAMARBEID PÅ IMMATERIALRETTENS OMRÅDE

Artikkel 18

Samarbeid på immaterialrettens område

1. Avtalepartene, som erkjenner immaterielle rettigheters økende betydning som faktor for sosial, økonomisk og kulturell utvikling, er enige om å styrke sitt samarbeid på immaterialrettens område.
  2. I samsvar med avtalepartenes muligheter kan områdene for samarbeid omfatte følgende aktiviteter:
    - a) utveksling av informasjon om rettslige rammer og utveksling av erfaringer med lovgivningsprosesser i tilknytning til immaterielle rettigheter,
    - b) utveksling av erfaringer med, og tilrettelegging av, teknisk bistand med hensyn til immaterielle rettigheter,
    - c) utveksling av informasjon med hensyn til håndheving av immaterielle rettigheter, og
    - d) utveksling av informasjon om, og opplæring av, personell ved kontorer som behandler immaterielle rettigheter.
-